

بررسی وضعیت بوردر آب و خاکهای دشت زاینده رود و
تعیین حد بحرانی سمیت آن برای شبدر سفید.

احمد محمدی قهصاره و شاپور حاج رسولیها
دانشجوی دکتری خاکشناسی دانشگاه تربیت مدرس
و استاد دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان

دروین تحقیق وضعیت بوردر خاکهای زراعی و آب آبیاری منطقه جی، بزرگ آن ورود است در حد فاصل شهر اصفهان تا باتلاق گاو خونی مطالعه و با استفاده از آن حد بحرانی سمیت بوربرای کیاه شبدر بررسی گردید. همچنین دونوع عماره گیرمورد آزمایش و ارزیابی قرار گرفت. منطقه مورد مطالعه داشت آبرفتی زاینده رود به طول حدود ۱۲۰ کیلومتر و عرض ۸ کیلومتر بود که از نقطه نظر اقلیمی جزء مناطق خشک محسوب می‌گردد. اراضی منطقه جزء اراضی پست می‌باشد. جهت انجام مطالعه حاضر، ۲۰ نقطه با فواصل نسبتاً مساوی انتخاب گردیده و با استفاده از اوکراز سه عمق ۳۰-۴۰ و ۶۰-۹۰ سانتیمتری خاک و همچنین از آب آبیاری زمینهای مزبوراً (رودخانه و چاه) نمونه گیری بعمل آمده و مقدار بورسیم، پتاسیم، کلسیم، منیزیم، کربنات، بی کربنات، کلرید، سولفات، مواد آلی الکتریکی و پهاش در نمونه های آب و خاک و بالات، Active CaCO_3 و مواد آلی در مدرس در نمونه های خاک اندازه گیری گردید. براساس غلظت بور، مواد آلی و در مدرس و سایر فاکتورها، ۶ نمونه خاک انتخاب و چهت کشت گلخانه ای آماده شد و تیمارهای صفر، ۲/۵، ۱۰ و ۱۵ قسمت در میلیون باسه تکرار دریک طرح بلوکهای خردشده اعمال و اقدام به کشت بذر شبدر بررسی گردید. پنجاه روز پس از تاریخ کشت و در حالی که ۴۰ درصد از بوته های مرحله گلدهی رسیده بودند نمونه های کیاه برداشت و پس از طی مراحل آزمایشگاهی مقدار بور در ماده خشک اندام هوایی کیاه اندازه گیری شد. همچنین از خاک گلدانها (پس از برداشت محمول) باده روش عماره اشباع و آب داغ عماره گیری بعمل آمده و مقدار بور مشخص گردید. نتایج مطالعات نشان می‌دهد که غلظت بور در خاک با سیم، پتاسیم، هدایت الکتریکی و کلرید در سطح ۱٪ همبستگی معنی داری دارد. در آب آبیاری نیز غلظت بور با خصوصیات اندازه گیری شده بجز پهاش در سطح ۱٪ همبستگی معنی داری نشان داد. بین بور در عماره خاک از عمق ۳۰-۴۰ سانتیمتری و بور آب آبیاری همبستگی معنی داری دیده نشده احتمالاً بدلیل تنوع در میزیریت آبیاری و کیفیت آب آبیاری مناطق مورد مطالعه می‌باشد. همچنین بین غلظت بور و ماده آلی خاک همبستگی وجود نداشته که میتواند معلول کم بودن مواد آلی در خاک باشد. بور پهاش در عمق ۴۰-۶۰ سانتیمتری و بسادر مدرس در عمق ۳۰-۴۰ سانتی متری همبستگی معنی داری نشان داد. بین غلظت بور در کیاه و غلظت بور در خاک گلدانها که به

دوروش عماره کیری شده بود مدل خطی تطبیق داده شده که بوردو خاک به روش عماره اشبع بالاترین همبستگی ($R^2 = 0.78$) نسبت به آب داغ ($R^2 = 0.59$) داشته است. لذا عماره اشبع بعنوان عماره کیر مناسب انتخاب گردید. برای تعیین حد حرانی سمیت بوردرگیاه از روش مشاهده علام ظاهری استفاده گردید. حد حرانی در دوروش عماره اشبع و آب داغ به ترتیب $1/2$ و $6/7$ میلی کرم در لیتر می باشد. نظر به اینکه عماره کیری اشبع به عنوان روش مناسب انتخاب شده لذا حد حرانی سمیت بوردراین عماره کیر $1/2$ میلی کرم در لیتر بعنوان حد حرانی مورد قبول انتخاب گردید. طبق بررسی انجام شده غلظت بوردر بسیاری از خاکهای ذرایعی منطقه سوردمطالعه بیشتر از حد حرانی برای شبدر بوده ولذا اثرات سمیت در آنها نمایان نیکردد. جهت جلوگیری از اثرات نامطلوب میتوان بجای کشت شبدر از کشت کونه های سازکار استفاده نمود.